

Pelsverk

Vi erbjuder eder ett stort urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt upp i skogarna — alltså äkta varor. De beredas af skickliga fackmän och vi garanterar att ni blir nöjda.

FÖRSTKLASSIGA SPECIALITETER I CANADISK "MINK" BOOR OCH MUFFAR FASHIONABLA MUFFAR af "SWAN" "LYNX" HERR- OCH DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begravningsbyrå
SECOND STREET KENORA, ONT.

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt från fabriker. Det skall göra eder godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA; ÄRVENSKA FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synnerligen billiga
Köksskåp
för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler, Lawn säten, så billiga som **\$1.25**

Wm. Mackenzie & Co's

Flyttningsrealisation

Våra svenska vänner underrättas härmed att de kunna spara mycket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttningsrealisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Odd-fellows' Block.

Robson & Peterson

MAIN ST., KENORA
försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billiga priser. Verkställa flyttnings- till moderata priser. 20 procent rabatt för kontant.

TELEFON 202.

G.M. Rioch,

MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.
Speccier, välortnerat lager af Porcellin och Glasvaror. Importera- de Delikatesser m. m.

Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare
Box 16.
Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställas.

SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora
Tillverka utomordentligt väl- sydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skrädderfirma. Reparering och prässning utföras skickligt och väl. Kom ihåg oss vid föreläggande befall.

SKANDINAVISKA BUTIKEN

I den
Högsta ranta gifves på sparbankens ättningar från \$1.00 och mera.
J. WALKER,
Manager Kenora-Bladen.

THE RUSSELL HOUSE

KENORA, ONT.
Elektrisk belysning. Värmes med ånga.
Bästa Matservering. Goda Rum.
Fri Omnibus möter alla tåg \$1 till \$1.25 per dag.

GEO. PAGON, Egare.

Medvandrare

på livvets strät

Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvil till dina trötta fötter. Vi ha tofflor för far och för mor, för stora systrar och lilla bror.

Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents.

Kom och se våra "Gold Medal" damskor. Nu för \$3.50.

KOP ALLTID HOS WHITE & MANAHAN Ltd.

132 MAIN ST., KENORA, ONT.

IMPERIAL BANK of Canada

"TABLED" 1875
HEADOFFICE: TORONTO.

Auktor. Kapital \$10,000,000.00
Uppb. Kapital \$5,000,000.00
Reservfond \$5,000,000.00
Totala Tillgångar \$25,000,000.00 (eller Kronor. 185,000,000.)

Vexlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.

Högsta ränta gifves på sparbankens ättningar från \$1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-Bladen.

ADOLFINAS SPARSAMHET.

Svensk bygdekrönika af Adalbert.

— Söndags kommunalstämmor i Gården förste mej, särdeles obefluga, lät Johan i Bönsvad och lade in lite Ljungröfsens, där som särskild plats är beredd åt det i en äkta ättlinghousen. Hvar hunden ha vi gjort dessa timmar på stämman? fortfor han till oss andra, som gingo med honom på vägen. Vi ha naturligtvis ut- sammanrättat godkänd debiterings- röst. I fortskallanderna. Vi ha åter- valt samtliga brandtjänstare till deras maktfullgånge ämbete! Kunde vi inte likväl ha rest oss i kyrkan, när stämman lystes på, så sagt som så: Vordade pastorn och när- vande menighet! Hva behöfva vi gå från gårdarna nu i juletid, och kanske sätta tillbak och afstå från ett eller annat sig yppande gille, då vi ändå veta att allt i bra som det är, så att stämman stannar för bibehållande af alla förutvarande förtroende- och äm- betsmän. Skrif därför under kungö- relsen, her pastor, att den är uppläst och vidkänd och att, på förelag af Johan i Bönsvad, kyrkofolket öfver- lät det kunde va vid det gamla och äd- fore det halva dagsverket med kom- munalstämmans obefluga.

Vi kände på oss att det Johan sade inte höll riktigt streck, förstås, samt att det förtroende honom att inte han, utan den mest menlösa Pelle på Hyl- tan, blifvit vald till ombud vid mar- kegångsstämman, bara därför att Pelle varit det förut. Men vi hade goda talare med oss — både Måns i Söndra och Karl Johan i Bönsvad — hvar för sig hoppades att Bönsvadaren nog skulle få på tansen. Och myc- ket riktigt: snart lät Hetserydsgä- ren upp sin mun, och nu fick Johan veta att man mycket väl kunde förstå nam- net på hans gårdst, för det var tyd- ligt att Bönsvad tydde på en som tog lilla vid sig, om han inte fick något för att han gick omkring och bad för sig själf. För nok första vi att du är rasadens för att du inte kan komma åt något ämbete eller uppdrag här i kommunen, min käre Johan, slöt Het- serydsson.

Vi andra måste nu tröda emellan, för vi märkte mycket väl att slagsmål- et inte var långt borta; men vid det- ta lade tröda Måse i Söndra fram i all sin parlamentariska glans och anmärkte, att Karl Johan i Hetseryd inte skulle retas med folk för deras gårdarnas skull, ty då kunde han få i sig att han var hetsig bara därför att han var från Hetseryd. Och för öfrigt skulle han på ha böra af en granne från Söndra, att det riket, som "söndrar sig själf", är nära för- gängens och upplösningens.

Detta visa tal vann allas gehör och bifall, fast nog gick Johan där och mumlade för sig själf ändå till vi kommo till Hetseryds vägsall och karlen, som hade hunda där, bad oss gå med upp för att, såsom han vitsa- de, "halsa" litet af hans gummas praktiga julel. Det vore, menade han, inte värdt att vi stodo och krusade, ty då skulle han nödgas döpa om sin gård och kalla den för "Krusaböke".

Nå! Vi krusade inte. Och inte ån- grade vi heller på den julnisten, ty medan vi smakade af den goda jul- bryden, berättade var vard en god och lärorik historia, som vi togo med oss hem till begundande för all vår ungdom, både egna barn och tjänare, där sådana funnos. Den följde här.

Dagen innan den 24 sistlidne okto- ber hade husbonden på Hetseryd, för- stas, haft vidrättning med sin äldste, angående hans tillgodofärdande, häls- som han icke stödsat sig kvar. Drän- gen hade mycket riktigt annärkt, att det nok inte var stort bevändt med den inestående lönen, och när de tit- tade efter i kanterna på 14-äres-alma- nackan, där hans uppbärings äne- cessive annoterats, så, då begaf det sig att han hade till goda hela 3 kronor och 85 öre. Husbonden hjälpte sin på flyttning stodo tjänare att räkna efter hvart årslönen, som dock varit så rundligt tillrägen, tagit vägen. Det var inte just så mycket fylle och öl, som fast höllre en del nymoderna gre- jar, hvilka skakat pengarna. Han ha- de haft skuld på en byckel redan när han tillträdde tjänsten. Denna var nu slutomterad, men så var då också velocipedens längesin förstörd, hvil- len krumkörda och styrlängden bruten vid en mera grundig velociped- olycka på landsvägen! Vidare hade han lagt bort den fula ovannan att äta Ljungröfs snus, men han hade i stäl- let hos handelsmannen nere i byn hittat på ovanligt smagliga Pax-cigar- retter, och, tro det eller inte, men karlen hade hunnit med att på ett års tid röka upp för 49 kronor bara såda- na där blossande papperspinnar. 5 kronor hade åtgått till elektriska ficklampor och inte mindre än 19 kronor hade en lustresa till Karlskro- na kostat denne moderne jordbrukare. Läger man så till att han fått odug- liga kläder, som inte alls ständ ägde, i ty att han tillhandlat sig tyget af sådana där välbekanta "tyggen-

ter", samt att ett marknadsbesök vällat 30 kronor extra utgift för "vildsamt motstånd mot polis", ja, då kunde Hetserydshondens genast ik- som vi nu — då han berättat oss det — nogsnast förstå att äfven en bra tilltagen dränglösn inte kan stå bi, och att det klena öferskottet vid flytte- tiden af kr. 3-85 lätt nog skulle kun- nat varda än mindre eller lika med noll.

Men Hetserydshondens tjänste- bjonshistoria hade ännu ett kapitel. Samtidigt med att drängen uppbär kr. 3-85, hade husbonden nöjet att utbetala 175 kr. eller i det närmsta hela årslönen till sin ännu i tjänsten kvarstående tjänarinna, jungfru A- dolfina. Denna hade icke köpt bicy- kel, icke rökut Pax-cigarretter och icke valfärdat till örlogsvärfvet i Karlskrona. Desslikes hade han icke slitt annat än hemmaväfla klämnin- gar och dito förkläden, naturligtvis ej heller gjort "motstånd mot polis" på marknadsdagen, och lyst sig hade hon gjort med stalltytan och icke med elektriska ficklampor.

— Men nu kan du i stället tala om, lät moran på stället, att det i stället kommer att lysa för vår duktiga A- dolfina strax på nyåret. Den som något spar, han något har. Och fast Adolfina inte har anspråk på att rik- nas som någon större skönhet, så har hon terminstingen en präktig spar- banksbok.

Vi sutto tysta och andaktiga inför denna ovanliga sparsamhet i nådens år 1909. Slutligen lät Johan i Bön- svad upp sin mun, talade och sade:

— Här sir i gubbar något som borde blott föremål för den intesa- gande kommunalstämmans behan- ling. Hade ja' var' husbonden te ett så' ut dunderry till piga, så skulle ja' smält henne till kommunalstämman- den alldeles särskilda uppmuntran. Om inte annat, så skulle man väl kun- na hemställa hos hushållningsallkä- pet att hon finge en bra hemgiftsgef- va, hvartil möcke väl kunde reserve- ras söndapengar från de sorgliga bränvinsmedlen.

Vi tyste att Johan i Bönsvad tala- de dunderord och hemstälde, om han inte också tänkt på att man borde gifvit bort den duktiga, sparsamma Adolfina med den obängde dränga- stollen, som inte kunde ta vara på sina pluringar.

Jo, det hade Johan i Bönsvad inte något emot.

Hvarvid husbonden på Hetseryd skratande anmärkte, att detta var ju- stamant hvad som komme att ske, för Adolfina och den slarvige drän- gen skulle med hvarandra bilda ett hjonlag. Sen berodde det på hvem af de tu, som skulle få råda i fråga om hushållningen.

— Raggen vet, mente den pessim- stiske Johan i Bönsvad, om inte drän- gasloken lurar å fleckan i hennesas vett, så att han får hand om kassan! På det kunde vi andra, hårdvalts- gubbar, som ättingsbänder, ge lika lite besked. Men när vi, som bodde längst ut i socknen, det vill säga åt Ljun- gröfsbackanten till, passerade förbi den gård där den slasigtige drängen nu höll till, hörde vi honom tjoa och sjunga uppifrån veabacken:

"Kom Adolfina, kom Adolfina! Följ med i valsen! Kom Adolfina, kom Adolfina, Håll mej om halsen!"

Och då var det liksom vi intog af frukten för de unga tus framtid. Ty ska ett hjonlag bli välsignadt med ekonomiskt välbästand, så är det kan- ske i alla fall bäst att både karl och kvinna äro af ett sparsamt sinnelag.

HENNES HÄND

En amerikansk historia.
Bill Thomson var den duktigaste lokomotivföraren på Washington- Wilingtonbanan, och Magie var en farmaredotter, den vackraste typ af mörk Virginakönet, som man knu- de få se.

Den, som kände Bills svaghet för damerna, kunde på förhand ha sagt, huru det skulle gå, när han en dag fick se Magie på Woodfords station. Hon hade skild varit på resa tillsammans med sin far och återvände nu med det tåg som Bill förde.

Just som afgångssignalen ljud och tåget satte sig i rörelse, kom den vackra Magie följt af sin far, som ropade:

— Stopp, stopp, vi skoia med. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

— Om du inte är allt för dum, så skall du nog förstå mig, menade Bill. Och Magie förstod nästan alle för- varet till dess de båda passagerarna kom- mit in i en kupé.

Då han dagen därpå var i närheten af Brooke, där han hade sett att gub- ben och Magie gingo af, stod hon vid banvallens då han rusade förbi.

Hastigt grep han i rockfickan efter en papperslapp, men fann ingenting annat än en ny kortlek som han nys- sade köpt. Men han var ej rådvill. Hn bröt omslaget och strödde i för- bifarten ut alla hjertkortet i luften.

Då sporde Bill med ett missnöjt uttryck i ögonen:

— Har gubben upptäckt något? Tror han inte fortfarande att du reser till staden för att få hjälp för tand- verk?

— Joo, annu tror han det, men när han får veta allt, blir jag olycklig.

— Visst inte, sade Bill. Jag har ju lovat att klara allt med gubben. En vacker dag tar jag permission och kommer ut till eder. Sedan skall det gå som en dans, allsammans, min älskling.

Men Bill kom aldrig, han blef all- mer och mer besynnerlig för hvarje dag, som hon kom med till banan för att hälsa på honom, när han för förbi.

Så gick hon till stationen för att träffa honom men han hade aldrig tid att tala med henne. Tåget var för- senadt, och i stället för att hålla två minuter som förr, hade han nu knap- past tid att hålla en sekund.

En dag, då hon som vanligt stod vid banvallens och såg upp till honom med förgäfrad ögon, när han med susande fart för förbi, föll ett kort ned för hennes fötter.

Hon tog upp det. Det var en hjär- ter. Öfver hvarje hjärta var skrif- vet ett ficknamn, och i nedersta kan- ten stod:

— Har inte tid, de andra vänta. Magie kände detta från som ett dolkstyg genom hjärtat. Men en Virginia flicka blir ej förtvillad vid ett sådant tillfälle, hon tar hämd.

Och detta skulle Magie göra. Två dagar senare väntades presi- denten på en resa till Richmond, Magie visste, att Bill skulle föra expres- tåget.

En stund, innan tåget passerade för- bi gamle Newmans farm, var Magie nere vid banan med en fjärding säpa, som hon själf hade kokat. Det var en lätt sak och det gick fort för henne att smuga säpa på statorerna.

Då detta var gjort, satte Magie sig ned på sin vanliga plats och väntade på sin trolovs älskare. Då hon hörde tåget närm sig, log hon med sammanbitna tänder.

— I dag är det min tur, nu blir det han, som får vänta, mumlade hon.

Då lokomotivet kom in på de smor- da skenorna, minskades genast tarten. Ett ögonblick därefter gick det lika fort för Bill att få fram tåget, som en katt, hvilken kom satt valnöskal un- der fötterna på, att komma fram på hal is.

Hjulen snurrade omkring med van- sinning fart, men tåget kom icke ur fläcken. Bill stoppade maskinen och sade många fula saker, medan han klättrade ned på banvallens. Då reste sig Magie rakt framför honom och sade, under det hon log vänligt mot honom:

— Om du inte har för bjältom i dag, käre Bill, så vill jag gärna tala ett par ord med dig. Far väntar oss hemma.

Bill hann inte svara, innan presi- denten stack ut huvudet ur sitt kupé- fönster och sade med strängt ton:

— Hvad är det nu för fel?

Den vackra Magie gick fram och neg för statschefen. Och så berättade hon i få ord hvad vi allaredan veta. Då hon slutat, blef det Bills tur att få audiens.

— Är det santt hvad flickan säger, att ni har bedragit henne? sporde mr. Roosevelt.

Bill tillstod, rodnande af blygsel, att så var.

— Nå, hur har ni tänkt er att göra det godt igen?

— Genom att gifva mig med flickan sade Bill och strimade mot jorden.

— Det tror jag också är det enda sättet. Gif mig handen därpå, mr. Thomson.

Bill kom fram med sin stora näfve, hvilken presidenten tryckte.

— All right. Och då den saken nu är klar, tillåter ni väl, att vi resa igen vackra Magie.

Magie neg och tackade rodnande. Och så gick de fram till tåget, sedan kokkett vatten och skurborstar gjort banan klar.

UTVANDRINGEN FRÅN SVERIGE

1851—1908 beräknas till 1,238,295 personer och antalet invandrare till 233,755, hvadan den slutliga förlus- ten uppgår till 1,004,540 personer. I rund tal ha utvandrare 717,000 perso- ner af manskön och 521,000 af kvin- kön, hvadan mot hvarje tusental män svarar 727 kvinnor. Af utvandrarna voro 385,849 gifta personer med dem tillhörande barn. Återstoden, 734,508, utgöres af vuxna ogifna per- soner (plus ånklingar och ånkor). Det är förstådelsvis ålderna mellan 15 och 35 år, som åderlätas af ut- vandringen, i det icke mindre än 74- 56 procent af utvandrarna under å- ren 1851—1908 tillhörde denna ål- dersgrupp. Hvad invandringen be- träffar, så har man beräknat den till 224, 200 personer för åren 1871— 1908. Utvandringen har i sin mån hjalden den pågående uttjämningen mellan könen och ytterligare ökat kvinnökönets öfvervikt. Allseda 1885 har i Sverige icke funnits en enda normalt talrik femårsgrupp i åldern mellan 20 och 45 år. Hvarf- hjär i sin ordning en följd, att antalet ingångna äktenskap minskas, hvar- med också följer minskad nativitet. Nativitetsofverskottet sjunker också starkt i Sverige. Det uppgår på till ungefär 10 pro mille, medan genom- snittet för Europa är 15 pro mille och därtöfver. Ännu större sänkning fö- rekommer i många trakter. På Öland t. ex. har snart hvarje öfverskott af födda försvunnit. I hela häradet där- stades är numrer de afäddas antal större än de föddas.

KNOTT'S

Aflöningsdags- Realisation

Ni vet hvad Ni behöfver

i klädesväg bättre än vi; men ni vet ej hvilka stortade prisned- sättningar vi ha gjort förrän ni kommer och ser själf. Om ni visste allt om vår "Sovereign Brand" öfverrockar, kostymer och byxor, skulle ni icke uppskjuta en minut med att komma hit och göra affär.

Tjocka "afviga och räta" Yllestrumpor, äfven svarta, dito, halftjocka, värda 25c.

Aflöningsdagen 19c

Arbetsstrumpor, lagom tjocka, värda 15c.

Aflöningsdagen 9c

Stiliga Tweed Hattar, siden fodrade, värda \$1.75

Aflöningsdagen 98c

Mochatan Handskar, med knäppen, värda \$1.00.

Aflöningsdagen 49c

Britania Underkläder "fleece"-fodrade, välsittande, värda \$1.00

Aflöningsdagen 49c

Arbetsbyxor af Tweed, värda \$1.75.

Aflöningsdagen \$1.25

Fina Worsted Byxor, i vackra mönster, värda 2.50 a \$3.00.

Aflöningsdagen \$1.95